

Σας έχει τύχει ποτέ να λένε για κάποια απεργία τα μέσα μαζικής ενημέρωσης κι εσείς ν' αρχίζετε να παίρνετε τηλέφωνα για να μάθετε αν όντως ισχύει αυτό; Γνώμη μου είναι ότι για καθετί που συμβαίνει στη ζωή μας χρειαζόμαστε την επιβεβαίωση. Γιατί όμως; Αυτό αναρωτήθηκα κι εγώ, γι' αυτό και είπα να μοιραστώ μαζί σας τους προβληματισμούς μου.

Κάποιοι πιστεύουν πως ό,τι και να προκύψει στη ζωή μας, όλο και κάποιος άνθρωπος θα βρεθεί να λέει ψέματα. Αυτό μας κάνει να είμαστε επιφυλακτικοί προς πάσα κατεύθυνση. Μερικοί βέβαια, λένε ότι αυτό είναι καλό, γιατί όταν θέλεις την επιβεβαίωση κάνεις έρευνα και πολλές φορές η έρευνα οδηγεί στη γνώση. Άλλη μια διαδεδομένη άποψη είναι ότι στον κόσμο που ζούμε σήμερα, ο άνθρωπος δεν έχει πλέον εμπιστοσύνη σε κανένα, γι' αυτό ποτέ δεν πιστεύει ό,τι ακούνε τα αυτιά του και θέλει επιβεβαίωση για τα πάντα. Κάποιοι πάλι, λένε ότι μια από τις μεγαλύτερες ανθρωπίνες αδυναμίες είναι η ανασφάλεια, που σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό την κουβαλάμε όλοι μέσα μας και είναι αυτή που μας κάνει να ζητάμε επίμονα τη σιγουριά. Μια τελευταία άποψη είναι ότι αυτό που εμείς ονομάζουμε επιβεβαίωση, δεν είναι παρά η επιφύλαξη που οι περισσότεροι την έχουν, για να μπορέσουν να νιώσουν πιο ασφαλείς σε κάθε ενέργεια που κάνουν.

Σύμφωνα με πανεπιστημιακές έρευνες, ο άνθρωπος έχει την τάση να κάνει ακριβώς το αντίθετο με εκείνο που προσπαθούν να του επιβάλουν. Τι σημαίνει αυτό; Κάποιος επιτίθεται σε σένα κι εσύ αμύνεσαι. Είναι το πιο γενικό και απλό παράδειγμα που μπορώ να καταθέσω. Η τάση για δυσπιστία απορρέει από την αυθόρμητη προσπάθεια του ατόμου να προστατευτεί και με τη σειρά του να είναι αξιόπιστο τόσο απέναντι στους άλλους, στους οποίους μεταφέρει μια πληροφορία, όσο και στον ίδιο του τον εαυτό.

Ωστόσο, όλοι οι άνθρωποι δεν είναι ίδιοι. Αυτό σημαίνει ότι ένας άνθρωπος που μεγάλωσε μέσα σ' ένα κλίμα απόλυτης εμπιστοσύνης και αλήθειας, μπορεί να γίνει αυτό που λέμε εύπιστος (προσοχή, όχι έμπιστος). Αντίθετα, κάποιος που του έχουν πει πολλά ψέματα και δικαιολογίες, έχει την τάση να επιβεβαιώνει περισσότερο τα λεγόμενα των άλλων. Σε γενικές γραμμές όμως, όλοι μας έχουμε την ανάγκη να νιώθουμε ασφαλείς και αυτό φαίνεται από πολλά παραδείγματα. Σου λέει κάποιος φίλος «βρε Γιάννη, σου λέω ότι είναι καλό παιδί» κι εσύ απαντάς «δεν τον ξέρω και δεν μπορώ να πω τίποτα». Καθημερινά ανταλλάσσουμε ερωτήσεις γεμάτες ανασφάλεια. «Σίγουρα είναι αυτός ο αριθμός του τηλεφώνου σου»; «Μήπως έκανες λάθος»; «Σίγουρα δεν έχουμε αύριο σχολείο»; «Σίγουρα δεν το έκανες εσύ»; Αναζητούμε λοιπόν με πάθος την ικανοποίηση που μας δίνει η έγκυρη πληροφορία και γνώση.

Για να το γενικεύσουμε περισσότερο, ο άνθρωπος είναι κοινωνικό ον. Όλοι μας ανήκουμε σε ένα σύνολο. Αλλά κατά βάθος θέλουμε να πιστεύουμε ότι είμαστε διαφορετικοί και καλύτεροι από τους άλλους. Γι' αυτό θέλουμε την επιβεβαίωση και την αποδοχή του κοινωνικού μας περιγύρου. Αυτός βέβαια διαφέρει ανάλογα με τη φάση της ζωής μας. Στο σχολείο είναι οι συμμαθητές μας, στη δουλειά μας οι συνάδελφοι, στην προσωπική μας ζωή οι φίλοι και η οικογένεια. Με την επιβεβαίωση λοιπόν και με τα μπράβο, αισθανόμαστε μέρος του συνόλου. Νιώθουμε δηλαδή ότι ανήκουμε κάπου και ικανοποιείται το εγώ μας, όταν κάνουμε κάτι καλύτερα από κάποιον άλλο.

Συμπεραίνουμε από τα παραπάνω, ότι η επιβεβαίωση είναι αναγκαία σε όλους τους ανθρώπους. Όλοι περιτριγυριζόμαστε από ανασφάλεια, άλλοι σε μεγαλύτερο και άλλοι σε μικρότερο βαθμό,

που μας προκαλεί φόβο και στη χειρότερη περίπτωση μπορεί να εξελιχθεί σε εμμονή. Ως μοναδική λύση προβάλλει τότε η συνεχής προσπάθεια για επιβεβαίωση, σε όλα τα επίπεδα και σε όλους τους τομείς της ζωής του ατόμου, το οποίο προσπαθεί να ενταχθεί στο κοινωνικό σύνολο και να νιώσει μέλος του. Με αυτόν τον τρόπο, μπορούμε να πούμε ότι ικανοποιείται το εγώ του.

Η επιβεβαίωση λοιπόν, ήταν είναι και θα είναι μέρος της ζωής και χωρίς αυτή θα είμαστε πάντα ανασφαλείς και δυστυχισμένοι.